

РЕШЕНИЕ

№ 1802

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13948** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 31.10.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111 състав по н а х дело № 2689/ 2019 г. е потвърдено Наказателно постановление № 18-4332-026792/ 10.01.2019 г., издадено от началник група, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на М. А. М. М. на основание чл.183, ал.5, т.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл.119, ал.1 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от М. М.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени НП.

В съдебно заседание касаторът и ответникът не ангажират становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същества, е неоснователна:

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС на 11.12.2018 г. г., около 18,30 часа в [населено място] касаторът управлявал лек автомобил „Опел 3.“ с [рег.номер на МПС] по бул. „княз А. Д.“, с посока на движение от [улица]към [улица]и на кръстовището с [улица], при наличие на пешеходна пътека, обозначена с маркировка М-8.1 и пътен знак Д-17, М. М. не пропуска стъпилия и пресичащ от дясно на ляво върху пешеходната пътека пешеходец. За констатираното нарушение е съставен АУАН и въз основа на него - обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.119, ал.1 ЗДвП установява за водача на нерелсово пътно превозно средство задължението при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре, а неизпълнението на това задължение е скрепено с налагането на глоба в размер на 100 лева, на основание чл.183, ал.5, т.2 ЗДвП.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Районният съд е обсъдил всички доказателства, които са били събрани в развилото се пред него производство. При липсата на доказателства, опровергаващи констатациите на контролните органи, отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно.

Нормата на чл.119, ал.1 от ЗДвП съдържа конкретно правило за поведение на водача на пътно превозно средство - задължението при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци. С. анализ на установените във въззивното производство факти обуславя извод, че касаторът се е отклонил от цитираното правило за поведение.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, ал.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31.10.2019 г., постановено по н. а. х. дело № 2689/ 2019 г. на Софийски районен съд, НО, 111 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.